

Miközben a híres acsai vendégszeretetet élveztük, megpróbáltuk közösen végiggondolni, milyen rétegek olvadtak egységgé ezen az istentiszteleten. Évszázadok bizonyágtételét közvetítette ez az alkalom a zoltárok korától napjainkig, az első keresztyén évszázadok liturgikus énekhagyományától az állandó részek mai szerzőjéig – az ordinárium-tételeket Szokolay Sándor dallamaira énekli a gyülekezet az utóbbi két évben. S közben megszólalt a nagy evangélikus énekköltők kora – a Gerhardt Pál által írt egyik legszebb és legnehezebb Jézus-énekeket (A Bárány hordja csendesen) a gyülekezet ugyanolyan biztonsággal énekelte, mint a legkönnyebbeket –, és a magyarországi reformáció öröksége a graduálok-ból, a szeminárium tagjai által énekelt responzóriumban és kancióban.

Ez az istentisztelet mindenkre nagy hatást gyakorolt. Mind a gyülekezet, mind a szeminárium tagjai átérezhették, hogyan nemesítette az ének hangjait az ige és a templom nemes atmoszférája. A XVIII. század közepén Prónay báró építette. Az egyik legszebb templom a Galga-völgyben. A romantikus stílusú oltár a megfeszített Krisztust ábrázoló képpel böjt légkörét idézte.

Érdekes volt megfigyelní a gyülekezetben élő tradíciót is:

– Meghatározott ülésrend szerint az idősebb asszonyok és az özvegyasszonyok az oltárral szembeni padosorokban ültek. A férfiak és a fiúk a karzaton foglaltak helyet, és a konfirmációra készülő fiatalok az oltártól balra eső padokban ültek.

– A népviselet. Itt elsősorban az idősebb generációra kell gondolni. Az asszonyok sötétkék rakott szoknyában, fekete csizmában, barna bekecsben, fekete fejkendőben, az özvegyasszonyok mindemellett nagy fekete fejkendőben, berlinerben vettek részt az istentiszteleten.

Ezen a vasárnapon rá kellett döbbernünk, bizony nagy kincsre leltünk. Olyan kincsre, mely minket, evangélikusokat is gazdagíthat. Ezért reménykedünk a szeminárium tagjaival abban, hogy lesznek még magyarországi evangélikus gyülekezetek, ahol bevezetik és szívesen énekelik a liturgiát. Ezért példa előttünk az acsai gyülekezet, hogyha lelkész és gyülekezet közösen meri vállalni a tanulás fáradságát, nemcsak egymást, hanem évszázadok keresztyén-evangélikus kincseiből gazdagodhat, s így – bár gyarló emberi módon, mégis – jobban bele tud kapcsolódni a földön és a mennyben szüntelenül folyó istenimádásba.

Szmolár Attila 4. évf. teol. hallgató

* * *

„...mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.”

Pünkösöd vasárnap este ökumenikus istentisztelet volt a Bécsi kapu téri templomban. A szertartásnak méltó keretet adott a vesperás rendje, melynek gerincét protestáns graduálanyag képezte. A zoltározás magyar gregorián, görög katolikus hagyomány szerint és genfi zoltárral folyt. A himnusz és az esti éneket Bach négyszólamú feldolgozásával váltakozva énekelte a gyülekezet és a kórus. Az előéneklésben és a négyszólamú tételekben a Zeneakadémia egyházzene tanszakának hallgatói működtek közre.

* * *

Bach-hét a Deák téren

Idén hetedik alkalommal záródokolhattak el Johann Sebastian Bach muzsikájának rajongói a Deák téri templomba, ahol a június 3-val kezdődő héten vezető magyar művészek tolmácsolták az „ötödik evangélista” zenében megszólaló ige-hirdetését. A Lutheránia énekkar több mint kilencvenéves Bach-tradíciójára épülő sorozat művészeti vezetője Kamp Salamon. Az orgona-, csembaló-, kamara- és kantátaestek részletes ismertetésére következő számunkban térünk vissza.